



ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 44

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξήμησίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος. Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος: κἀτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 23 Νοεμβρίου 1875.

## ΣΚΝΙΠΕΣ

Καθ' ἣν ὥραν πίπτει βροχὴ νομοσχεδίων λαμβάνει καὶ ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» τὸ θάξρος νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀκόλουθον «*Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων νόμων*».

Ἐρωτήσαντες βουλευτὴν τινα «*Τί γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ; ἐλάθομεν τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν*» «*Ἐχάθη δλόκληρος ἡ ἐβδομας εἰς συζήτησιν νόμων περὶ ναυτιλίας, φορολογίας, προϋπολογισμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ*».

Ὅπως ἐν τῷ θεάτρῳ μετὰ τὰ βακχικὰ ξαματὰ τοῦ Ὀρεμπαχ καὶ τὸ *καγκάν* εὐρίσκουμεν ἀναλάτους τὰς κλασικὰς μελωδίας τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δονιζέτου, ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τὰ κατηγορητήρια καὶ τὰ προσωπικὰ ἐπισόδια φαίνεται ἡμῖν ὑπνωτικὴ πᾶσα περὶ χρησίμων συζήτησις.

Ὁ κ. Βούλγαρης προσελθὼν χθὲς ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου ἠρώτη ν' ἀπολογηθῇ. Αὐθημερὸν ὁμῶς κατεχώρισε ἐν τῇ ἑφημερίδι τοῦ *Πρωτῶ Κήρυκι* τὴν ἀπολογία του ἔχουσαν αὐτολεξεί οὕτω «*Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς 19 Ἰαννουαρίου ε. ε. ἐγένοντο παρὰ τοὺς τύπους τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπὶ πλειότερον ἡγεμονίας διατηρήσεως τῆς ἐξουσίας καὶ οὐχὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολιτεύματος*». Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ σύστημα ὑπερασπίσεως τοῦ κ. Βούλγαρη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι εὐρίσκειτο

ἐν καταστάσει νομίμου ἀμύνης τοῦ χαρτοφυλακίου του.

Τὰ πράγματα ἐπεκρίωσαν δυστυχῶς ὅσα ἐλέγομεν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ συνταχθῇ *θυματολόγιον* τῶν κάρρων. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ τελευταίου ἡμῶν φύλλου προσετέθησαν εἰς αὐτὸ ἑκταετὲς παιδίον καὶ ἀνάπηρος γραία. Ἐπειδὴ ὁμῶς τὰ κάρρα δὲν περιορίζονται νὰ πατώσι μόνον γραίας καὶ παιδιά, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἄνδρας τρέφοντας τὰ παιδιά καὶ τὰς γραίας, νομίζομεν δίκαιον, ἀφοῦ οὐδεμία κυβέρνησις κρίνει εὐλογον νὰ περιορίσῃ τοὺς κ. κ. κάρραγωγούς, νὰ νομοθετηθῇ μικρὰ τις σὺντάξεις ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν θυμάτων τῆς ἀρμαπτηλασίας.

Ἄγαθός τις κτήτωρ οἰκίσκου πλησίον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγεν ἡμῖν προχθὲς. «*Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἕνα διαγραφῆ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, οἱ ἀποκτῶντες κεντρικὸν οἰκὸπεδον ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς λαβόντας παραχώρησιν μεταλλείου, ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκτίσωσι ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας οἰκίαν, ὡς οἱ παρραχωρησιοῦχοι νὰ σκάψωσι φρέατα. Ἄλλ' ἐγὼ, κύριε, εἶμαι τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπάρχουσι ἀκόμη δέκα ἐννέα ἀκτίστα οἰκὸπεδα. Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε κτίζονται δὴ συγγρόνως ὁσπίτια, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ ἐκάστη οἰκοδομὴ ἀπαιτεῖ τρία τοῦλάχιστον ἔτη, ἀπηλπίσθη νὰ πολυχρονίσω ἕνα οἶκον διὰ νὰ ἴδω τὸ τέλος τῶν λάκκων καὶ τῆς ἀσβέστου*».

Τὴν ἀνωτέρω προσλαλίαν τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου καταγεγραψάμεν ὡς ἀπάντησιν εἰς τοὺς λέγοντας ἡμῖν ὅτι «*ἡ παρούσα κατάστασις εἶναι προσωρινὴ καὶ πρέπει νὰ ἔχω*

»μεν ελίγην υπομονήν». Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰ-  
μεθα προσωρινοὶ ἐπὶ τῆς γῆς παύτης καὶ κατάδικοι φαί-  
νεται εἰς ἰσθμὸν ἀσθέντων.

\* \*

Ὁ πετροπόλεμος ἐπιτείνεται καὶ ἐκτείνεται μέχρι Πει-  
ραιῶς, ὅπου ὁ ἀξιότιμος κ. Μητράκης κινδυνεύει ν' ἀπο-  
λέσῃ τὸν πετροβληθέντα ὀφθαλμὸν του. Ἐν Ἀθήναις δὲ  
ὁ πετροβολισμὸς προσέλαβεν ἐσχάτως καὶ κοινωνικὸν τινά  
χαρακτήρα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπετροβολήθη-  
σαν ὁ κ. Δ. Σ. . . ἡ κ. Σ. . . καὶ ὁ κ. Π. Β. Ἀλλὰ καὶ ἐν  
τῷ ἐθίμῳ τούτῳ παρατηρεῖται ἡ διακρίνουσα τὸν ἑλληνι-  
κὸν λαὸν ἡμερότης. Οἱ μὲν Γάλλοι κομμουνιστὰὶ ἔκραζον  
«*Les aristocrates à la lanterne*» οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπεναν-  
τίαι θραύουσι τὸ φανάριον.

\* \*

Οἱ κ. κ. φοιτητὰὶ τῆς ἱατρικῆς ὑπέβαλον εἰς τὸν κ.  
Πρότανιν ἀναφορὰν δι' ἧς ζητοῦσι νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἀδεια  
νὰ προγυμνάζωνται ἐν τῷ βρεφοκομείῳ. Ἄν ἐγκριθῇ ἡ  
τοιαύτη προγύμνασις *in anima vili* νομιζομεν ὅτι προ-  
τιμότερον εἶναι νὰ γίνεσται ἐν τῷ γηροκομείῳ.

\* \*

Ὁ κ. Τριγγέτας θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἡ καταδίωξις οὐ-  
δόλως ἠλάττωσε τὴν ἐπιβροήν αὐτοῦ, ἐπαρουσιάσθη χθὲς  
εἰς τὴν ἀνάκρισιν μετὰ συνοδίαις τριῶν δωδεκάδων δору-  
φῶρων καὶ ὑπασιστην ἔχων τὸν ἀξιότιμον κ. Βιθυνόν,  
σύντομον μὲν ἀλλὰ λίαν κατάλληλον.

\* \*

Νέαι ἀντίπετε πάλιν συνάδελφος ὁ «Κόδρος». Ἐκ τοῦ  
περιγραφένου αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθημεν ἀκριβῶς νὰ μαντεύ-  
σῃμεν εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει, ἐκ τοῦ ὀνόματος ὅμως  
αὐτοῦ ὑποθέτομεν ὅτι προτίθεται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς  
ἑυλοσχίστας.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

**Εὐαγγελικὴ παράφρασις κοινοβου-  
λευτικῶν ἀγορεύσεων.**

Κατὰ τὰς περιφήμους συνεδριάσεις  
ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου.

**Πολιτικός.** — Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται  
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-  
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

**Ριμικός.** — Εἰ δὲ ἐγνώκειτε, τί ἔστιν «Ἐλεον θέλω  
καὶ οὐ θυσίαν» οὐκ ἂν καταδικάζετε αὐτούς.

**Ζωχικός.** — Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάλικα ὑμῖν. —  
Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε . . .

**Βαλέτας—Βουλπιώτης.** — Ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ  
ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν.

**Χοιβάς.** — Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτούς.

**Λοιβάρος.** — Ἐίπατε ἡμῖν, ἔξεστι δοῦναι κήνησον τῷ  
Καίσαρι ἢ οὐ;

**Δεληγιάννης.** — Οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν  
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

**Δεληγιώργης.** — Τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί; — Ἐγὼ  
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ  
γραμματεῖς.

**Ζαΐμης.** — (Κάτω κόψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς  
τὴν γῆν.)

**Τριχοῦπης.** — Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;  
Εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί οὐ πιστεύτέ μου;

**Κουμουνοῦρος.** — Σοὶ Κύριε. — Μαίνατε ἐν ἐμοὶ  
καγῶ ἐν ὑμῖν.

ΠΕΛΕΚΟΥΡΗΣ.



Διαβολώτατε κύριε «Ἀσμοδαῖον»

Σήμερον ἐρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω ὅπως μοι ἐξηγήσῃς,  
«ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία» τί νέον εἶναι; — ἔπει-  
δὴ καί εἰς τοῦτο σὲ, πειρασμὲ, ἔχεις, δὲν ἀμφιβάλλω, τὸν  
γαμψόν σου ὄνυχα.

Μὴ δὲν εἶναι ἀνέκαθεν εὐαγγελικὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν;  
ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων; ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων;  
Μὴ δὲν στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ εὐαγγέλιον; Μὴ δὲν  
βασίζεται ἐπὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων; Ἡ μὴ ἦσαν ἀντευαγ-  
γελικαὶ αἱ ἑπτὰ Σύνοδοι;

Τί λοιπὸν ὑπαγορεύεις σήμερον σὲ, ἡ τις τῶν συνδια-  
βόλων σου, νὰ ὀνομασθῇ «ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλη-  
σία», ἐκκλησία τις ἄλλη παρὰ τὴν αἰετοπε εὐαγγελικὴν  
Ἐκκλησίαν;

Ἡ μήπως ἐννοεῖς νὰ ὀνομάσωμεν τοῦ λοιποῦ ἑλληνι-  
κὴν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Φράγκων, ὅσοι ποτὲ διμαρτυρή-  
θησαν κατὰ τοῦ παπισμοῦ; Ἄλλ' οὕτω θέλεις νὰ κατα-  
στήσῃς δωρεὰν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σου, γελοίους, ὡ ὅν-  
τως διαβολώτατε τοῦ Ταρτάρου υἱέ!

Ἐξάλειψον εἰς τοὺς φανακιστὰς πάντα ἐλπίδα, ὅτι ἐν  
Ἑλλάδι πολλοὺς θὰ ἀγρεύσῃ οὗτοι γηνοφωροκεφάλους ἡ  
σαγήνη των. Ἄν δὲ καὶ εἰς μόνους τοὺς τὸ δόγμα δυτικῶς  
τῶν Ἑλλήνων ἀφορῶσι, πάλιν ἡ ἐπίκλητος ἐπωνυμία



Συγγραφεὺς αὐτοκράτωρ.

τῆς Ἐκκλησίας τῶν εἶναι πλημμελής, — ἐκτὸς ἂν προφρασίζονται ταῦτα διὰ κάποιον λόγον παρ' εὐκολοπίστου τινὸς βιβλικῆς ἐταιρίας, ἥτις τοῖς ἀνέθεσε τοιαύτην ἔκτακτον καὶ ἄτοπον ἀποστολὴν ἐν μέσῳ τῶν διότι, ἐν αὐτῷ ἔχῃ, πιστεύω ὅτι καὶ μόναι αἱ γλαῦκες τῶν ἡθῶν ἂν κατεπέτοτο εἰς τὸν ναὸν τῶν, θὰ ἐπέμενον παραστῆντες πρὸς τοὺς ἐντολεῖς, ὅτι πολλοὺς ὀρθοδόξους ἀφῆσαν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν, ἀφῆσαν ἐπειδήσαν νὰ στήσωσιν ἑλληνικὴν φανακὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦς τῆς.

Μὴ ἀνανεύης, μὴ γελάς, μὴ περιγελάς φρόνει ὅ, τι θέλεις περὶ τῆς πίστεως ἢ ἀπιστίας μου. Ὑποκριτὴς δὲν εἶμαι, γίνωσκε ὅμως ἔτι, ἐν τῷ χριστιανισμῷ, τὴν ὀρθοδόξιαν μόνην πρεσβεύω. Ἄλλως, ἂν ἐτόλμων ποτὲ νὰ μεταβῆθῃς τὴν ὀρθοδόξιαν μου, διατί ἐν τῇ τοιαύτῃ τόλμῃ δὲν θὰ προέβαινα καὶ ἐπέκεινα τοῦ χριστιανισμοῦ; « Ἀσμοδαῖε », ἐνοοῦμεθα.

ΚΛΕΩΝ ΓΕΛΩΝ.



Καερικός τις μετὰ τῆς συζύγου του, πρῶτην φορὰν ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, περιέτρεχον τὴν ὁδὸν Αἰόλου, θαυμάζοντες τὴν πολυτέλειαν τῶν διαφόρων καταστημάτων, ὅτε αἰφνης ἐστάθησαν πρὸ τοῦ παραθύρου φερετροποιείου τινὸς θεωροῦντες μετ' ἐπιλήξεως μαῦρον φέρετρον, κεκοσμημένον μὲ ταινίας καὶ διάφορα ἐπίχρῳσα κοσμήματα. Μὴ ἐνοοῦντες ὅμως τὴν χρῆσιν τοῦ ἔστρεφον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἐξήτουν ἐξήγησιν, ὅτε ἰδόντες ἐφημεριδοπώλην μάγκαν « Δὲν μᾶς λὲς, ἠρώτησαν, τί εἶν' αὐτό; » — Ἐπαγωφῶρια χειμωνιάτικα!

Z.....



ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἡ ἐνέργεια τῆς ναυτιλίας προϋποτίθησι διαστήματα. Θεοχάρης.

Δωροδοκία εἶναι τὸ νὰ συλλαμβάνεται τις ἐπ' αὐτοφῶρῳ.

Σ. Πετιμεζάς.

Ὁ ναυτικός ὅστις δὲν θέλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ νὰ φιλήσῃ τὴν γυναῖκά του εἶναι κακοῦργος.

Ζωχιάς.

Εἰς τὴν Λευκάδα, κύριοι, ὑπάρχει συνήθεια νὰ μοιράζουσι χρήματα εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ λέγεται αὐτὸ δωροδοκία;

Ῥικάκης.

Πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπούμπουλη. Εἰς τὰ 1871 ἐπάλασα κατὰ τοῦ ἀφῆτρον καὶ τῆς ἀξίνης, σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παλαίσω κατὰ τῆς κόπης καὶ τῶν ἀρμένων.

Καλομοίρης.



Ἐτοιμότητες

Ζωχιάς. — Ἐρχομαι τώρα εἰς τὰ ἀηδόνια τὰ ὅποια ζητοῦν νὰ λαλήσουν. . .

Εἰς βουλευτῆς. — Ἐπέρασεν ὁ Μάϊς.

Χοιδάς. — Ναι, κύριε Μανέτα, ἔχω τὴν καρδίαν μεγάλην, μεγάλην τὴν διάνοιαν ἵσως ἐλαχίστην. . .

Λάπας. — Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου διόλου.

Α. Μαυρομηγάλης. — Λαμβάνω τὸν λόγον ἐπὶ ἐδάφους ξένου καὶ ἀνωμάλου. . .

Μία φωνὴ ἐπαρρησιακῆ. — « Νὰ κρατῆσαι καλὰ νὰ μὴ πέσης ».

Π . . .



— Ἀνεγνώσατε τὴν « Ὠραν »;

— Ὅχι.

— Πῶς; δὲν εἴθε συνδρομητῆς;

— Ὅχι διότι οὐδέποτε μοι ἤρρεσεν ἡ πολιτικὴ τῆς « Ὠρας ».

X.....



ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Τάμαθες τῆς Ὀρτζοκοβίνας; Μονάχη τις τάβαλε μὲ τὴν Τουρκία, καὶ τὰ ἔγανει πέρα μιά χαρά! ΚΩΣΤΑΣ. Μωρὲ, γυναῖκα! Αὐτὴ ξεπέρασε καὶ τὴν ἐδικὴν μας τὴν Μπουμπουλίνα. Λὲς μ' αὐτὴν μαζὴ νάμαστε γιὰ νάμαστε γιὰ τὴν Πόλι;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Μὲ τὰ χάλια τὰ σημερινά μας; Κι' ἀμ' δέν!; !;

Κ. Γ . . .

Ἐπεόθουος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.